

283. Ved Solbjærgslag.

(Kvæld og Gry.)

Moderato.

Jørgen Malling.

1. Ved Sol-bjærgs-lag, ved Sol-bjærgs-lag, naar Vin - den aan - der de
2. Ved Sol-bjærgs-lag: ved Sol-bjærgs-lag, da to - ner Lun - den af

kø - le Drag, naar Lun - den glin - ser i Fyr - ste - dragt, naar Him - len straa - ler i
Fug - le - slag, og det er So - lens det var - me Bryst, der syn - ger Af - sked med

gyl - den Pragt, naar Sol til - vin - ker Al - ver - den brat et mildt God - nat.
Fug - le - røst; dens Ve - mod tol - ker i Af - ten sval en Nat - ter - gal.

3. I Morgengry, i Morgengry,
da stiger Solen igen paa Sky.
Nu hilser Livet paany sin Ven,
hans Smil nu lyser til Daad igen,
og paa sin Ligvogn da ruller bort
den Nat saa sort.

4. I Morgengry, ved Aftensky
Gud Faders Naade er altid ny;
han giver Kræfter den lange Dag
til Kæmpedaad og til Fugleslag;
sidst ved hans Hjerte vi slumre ind
til Dagens Skin.

Anton Nielsen.